

TEKST: ELSELIEN VAN DIEREN EN MAAIKE BOERSMA
FOTOGRAFIE: PETRA HOOPERBRUG

Ze kunnen tijdens een concert alles prima zien, maken bij binnenkomst altijd indruk en steken boven menig man uit. Hun geheim? Deze vrouwen zijn allemaal langer dan 1,85 m.

en gelukkig

1,94

Annemarie Kooiker (24)
1,94 m

“Het is absurd hoeveel rare mailtjes en berichtjes ik krijg van mannen die om wat voor reden dan ook geobsedeerd zijn door lange vrouwen. Nadat ik voor mijn studie Communication & Multimedia Design onderzoek deed naar lange vrouwen en meer in de publiciteit kwam, werd het alleen maar erger. Heel apart vind ik het.

Uit mijn onderzoek blijkt dat niet elke lange vrouw blij is met haar lengte, 11% van de vrouwen boven de 1,85 m heeft vanwege die lengte een negatief zelfbeeld. En weet je wat daar de voornaamste oorzaak van is? Hun moeders! Hoe vaak ik wel niet word aangesproken door wildvreemde moeders die een lange dochter hebben en daarom het hele medische circuit aflopen. ‘Welke pillen heb jij gekregen’, vragen ze dan. Doodleuk vertellen ze me vervolgens dat ze overwegen hun dochter te laten opereren aan haar groeischijven en vragen me wat ik zou adviseren. Absurd toch? Als je eigen moeder al zo veel problemen heeft met jouw lengte is het toch geen wonder dat je een slecht zelfbeeld krijgt. Mijn moeder heeft er nooit een punt van gemaakt. Toen ik op de basisschool zat, zijn mijn ouders eens naar school geroepen nadat ik bij de schoolarts was geweest.

Hij voorspelde dat ik 1,85 m zou worden, of mijn ouders daar niet meteen iets aan moesten doen door mij groeiremmers te geven. Maar mijn moeder, die zelf 1,82 m is, zag het probleem niet. Bovendien werkt ze in de zorg en een gezond kind hormonen geven, vond ze onzin.

In de puberteit kreeg ik wel problemen met mijn lengte. Ik wilde me net als elk ander meisje vrouwelijk kleden. Maar elke keer dat ik in een pashokje stond en een broek wéér niet paste, werd het bevestigd: ik was niet normaal.

“DOOR MIJN LENGTE KOM IK ZELFVERZEKERD OVER”

Maar eigenlijk zie ik nu bijna alleen nog maar voordelen. In situaties dat ik er baat bij heb om zelfverzekerd over te komen, zoals met een presentatie of sollicitatie, is mijn lengte een voordeel. Ook zal ik niet snel te dik worden. De ene keer kan ik er beter tegen dat ik aangestaard word dan de andere keer. Als ik een slechte dag heb, ben ik er gevoeliger voor. Als ik dan iemand zie fluisteren denk ik meteen dat ze het over mijn lengte hebben. Maar als ik me goed voel, merk ik die blikken niet eens op.”

*“Lang zijn is
ontzettend duur”*

2,05

Martine Balster (39) is 2,05 m en daarmee de langste vrouw van Nederland.

“Grappig toch, dat ik de langste ben? Mijn lengte speelt al een rol zolang ik me kan herinneren. Mijn moeder vertelde dat we in het ziekenhuis waren en de zuster vroeg of ik een dagje vrij was van school. Ik was toen twee. Ook op school stak ik er altijd met kop en schouders bovenuit. Ik ben daar zo onzeker over geweest dat mijn rug vergroeid is. Ik heb jarenlang krom gelopen om kleiner te lijken, waardoor het me nu nauwelijks lukt om fatsoenlijk rechtop te zitten. Groeiremmers heb ik nooit geslikt. De artsen voorspelden dat ik net zo lang als mijn moeder zou worden, 1,85 m. Ik besloot dat ik daar wel mee kon leven. Dat ik uiteindelijk boven de twee meter zou uitstijgen, had niemand verwacht. Ik heb altijd kleinere vriendjes gehad. Een man die langer is dan ik, ben ik eigenlijk ook nooit tegengekomen. Mijn man is 1,85 m. Dat is toch ook wel het minimum. Ik zou niet naast iemand willen lopen die 1,65 m is. Dat je er dan twee koppen bovenuit steekt, is geen gezicht. Lang zijn is ontzettend duur. Een bed van 2,20 m is een stuk prijziger dan een standaard formaat. Ik moet altijd extra beenruimte kopen in het vliegtuig. Leuke, betaalbare schoenen in maat 45 zijn moeilijk te vinden en voor kleding moet ik altijd naar speciaalzaakjes. In de zomer heb ik soms geluk. Een shirtje met korte mouwen kan ik dan nog wel eens in een reguliere kledingzaak scoren. Dat er dan ‘tuniek’ of ‘jurkje’ op het label staat en ik het als topje draag, maakt me niet zo veel uit. Als het er maar leuk uitziet.

**“MIJN MAN IS 1,85 M
EN DAT IS TOCH OOK
WEL HET MINIMUM
VOOR MIJ”**

Het is nog maar vijf jaar geleden dat ik definitief afrekende met mijn onzekerheid over mijn lengte. Toen ontmoette ik via een tijdschrift voor lange vrouwen dames met hetzelfde probleem. Ik was niet de enige! Toen ik een Amerikaanse van 2,08 m bukkend door de deur van het café binnen zag komen, was het alsof ik mezelf zag. Ik heb een tijdje achter haar aan gelopen in de stad. Eindelijk kon ik het eens als een buitenstaander bekijken. Zien hoe iedereen opkijkt als je eraan komt en opmerkingen maakt. ‘Is het koud daarboven’, is met stip de meest gehoorde. Vroeger liep ik rood aan als iemand verbaasd riep: ‘Wat ben jij lang!’. Nu zeg ik met een glimlach: ‘Nee hoor, jij bent gewoon klein’.”

Karin van Oevelen (43) 1,86 m

“De schoolarts voorspelde dat ik 1,78 m zou worden. Het werd bijna tien centimeter meer. Als kind had ik er veel moeite mee dat ik altijd de langste was en daarom liep ik krom. Op die leeftijd wil je niet anders zijn dan anderen. Ook op de middelbare school was ik de langste van de klas. Vriendjes selecteerde ik puur op lengte; of ze ook echt leuk waren, kwam pas op de tweede plaats.

Inmiddels ben ik helemaal tevreden met mijn lengte en zie er ook het voordeel van in. Als ik ergens kom, stapt er echt iemand binnen. Mensen zullen mij niet snel vergeten. En als er

“MIJN VRIENDINNEN VOELEN ZICH VEILIG BIJ MIJ”

een opmerking over komt, heb ik een hele rij gevatte antwoorden klaar. Ik heb op hoog niveau volleybal én tijdens een concert kan ik alles goed zien. Vriendinnen voelen zich ook vaak veilig bij mij, alsof ik ze kan beschermen omdat ik groter ben, heel grappig.

Toch kleven er ook wel nadelen aan mijn lengte. Kleding vinden die lang genoeg én ook nog leuk is, blijft lastig. Het zijn toch vaak hobbezakken, hippe kleding is er vaak niet in mijn lengtemaat. Zelden vind ik een broek die past, dat probleem los ik op door de zoom om te slaan en net te doen of het een 7/8-broek is, of door de broek in mijn laarzen te stoppen. Eigenlijk ben je als lange vrouw altijd duurder uit. Extra beenruimte in het vliegtuig, de keuken die verhoogd moet worden, kleine auto's waar je niet goed in past.

Ik ben getrouwd met een lange man van 1,90 m, en ook onze beide zoons zijn lang. Mijn oudste zoon van 14 heeft veel moeite met zijn lengte en is er heel onzeker over. Hij is inmiddels 1,92 m en volgens de voorspelling wordt hij 2,08 m.

Groeiremmers geven ze tegenwoordig niet meer omdat je daar onvruchtbaar van kunt worden.

De enige optie was om de groeischijven in zijn knieën op vijf plaatsen te doorboren, met als risico dat hij daar X- of Y-benen aan kan overhouden. Hij is onlangs geopereerd en heeft twee weken lang op bed gelegen. Maar hij is er heel blij mee. Over een paar jaar weten we of het een goede beslissing is geweest.”

“Vriendjes selecteerde ik puur op lengte”

1,86

1,85

**Anneke van Barneveld (66)
1,85 m**

“In de disco zat ik altijd op een kruk. Als een jongen me kwam vragen om te dansen, maakte ik een inschatting. Dacht ik dat hij lang genoeg was, dan stond ik op. Als ik het toch mis had, ging ik snel weer zitten. Nog steeds voel ik me ongemakkelijk als ik met een kleinere man dans. Gelukkig is die van mij 1,98 m. Daar heb ik hem eerlijk gezegd ook wel een beetje op uitgekozen. Met zo’n lange man en twee kinderen van boven de twee meter voel ik me thuis nooit groot, maar als ik op een feestje tussen een groep kleinere mensen sta, heb ik er nog wel eens last van. Dan ga ik ongemerkt krom staan. Mijn man waarschuwt me dan. ‘Ga eens recht staan’, zegt hij dan. Of hij kijkt me aan en recht zijn rug heel overdreven. Dat helpt. Lang zijn heeft voordelen. Ik kan overal bij in de supermarkt, mensen vragen me regelmatig om iets van de bovenste plank te pakken. Geen probleem, maar ik stel me dan wel eens voor dat ik een klein iemand zou vragen iets uit het onderste schap te pakken. Dat zou echt niet kunnen. Een ander voordeel is dat ik letterlijk een vooruitziende blik heb.

Laatst liep ik over een drukke braderie en zag ik vanuit de verte iemand aankomen die ik even niet wilde spreken. Die ontloop ik toch maar mooi door mijn lengte. Op de basisschool heb ik nooit last gehad van pesterijen, niemand vond het gek dat ik zo lang was. Toch is er één moment dat me altijd is bijgebleven. Ik liep als jong meisje de avondvierdaagse toen een toeschouwer riep: ‘Kijk, die lange probeert er

**“MET KLEINERE
MENSEN OM
ME HEEN, GA IK
ONGEMERKT
KROM STAAN”**

een paar centimeter af te slijten.’ Dat deed pijn. Groeiremmers waren in mijn jeugd geen optie, er was niemand die daarover begon. Toen ik achttien was, heb ik nog wel even overwogen om de groeischijven in mijn knieën te laten breken, maar ik vond het risico te groot. De kans dat je daarna nog normaal kunt lopen, is vijftig procent en je wordt maar een paar centimeter korter. Dat gaat het verschil ook niet maken.”

HAAR EN MAKE-UP: MANOUS NELEMANS. STYLING: GWENDOLYN NICOLE. M.I.M.V.: PROMISS. COS, WOLFORD, PRETTY TALL, WE, KUNERT, CALAND/SCHOEN.